

men jeg kan dertil sige, at det er jo absolut givet, at der ingen Persontrafik kan blive der. Naar vi vedtage at anlægge en Jernbanelinie, saa vide vi ikke noget om her og beslutte ikke noget om, hvorledes Anlægget skal drives, det er jo noget, vi maa overlade til Administrationen. Nu er Forholdet det, at Frederiksberg Station bliver liggende, Nørrebros Station gør det ogsaa, den bliver kun flyttet, og selvfølgelig er det Forudsætningen, at den skal bruges til Godstrafik. Men jeg ser ikke, at der er det mindste i Vejen for, naar Forholdene tillade det, at Administrationen kan lade nogle Persontog gaa paa denne Linie, f. Eks. til Skoven og navnlig om Sommeren om Søndagen; det kan jeg ikke se, at der kan være Spor i Vejen for, og jeg antager ogsaa, at den vil blive benyttet dertil, vel at mærke i den Udstrækning, som Godstrafikken i det hele taget tillader. Det er de Bemærkninger, jeg foreløbig finder Anledning til at gøre.

N. Andersen: Jeg vil gerne straks benytte Lejligheden til at takke den ærede Ordfører, fordi han med saa stor Omhu og Vidtløftighed har fremdraget mine Udtalelser fra tidligere Tid angaaende Københavns Banegaardsforhold. Det kan jeg kun glæde mig over, da jeg baade i Gaar og i Dag er i fuldeste Overensstemmelse med mit tidligere Standpunkt. Jeg har ikke med et eneste Ord udtalt noget om, at det skulde være uforvarligt at gaa ind paa det foreliggende Forslag. Tværtimod! Jeg har sagt, at jeg til min personlige Efterretning har gjort Forsøg paa dels at gætte mig til og dels at skaffe anden Oplysning, saa vidt det var gørligt, om, hvad det kunde antages, at det ærede Udvalg havde benyttet som Udgangspunkt med Hensyn til Værdsættelsen af de omtalte Arealer, og jeg har tilføjet, at jeg for mit personlige Vedkommende er kommen til det Resultat, at jeg egentlig anser Forslaget for ret forsvarligt. Men det, jeg har bebrejdet det ærede Udvalg, er, at det ikke har givet allerfjerneste Spor af Oplysning om, hvad det har regnet efter, og hvad vi altsaa kunne regne efter. Den ærede Ordfører bebrejdede mig, at jeg skulde have sagt, at Udvalget har holdt noget skjult og ikke givet fyldestgørende Oplysninger. Ja, det kan saamænd gerne være. Forholdet er, at Udvalget har holdt alting skjult og slet ingen Oplysninger givet; det er hele Sagen! Det har ikke oplyst andet, end at det har ladet aftrykke en Arealfortegnelse, der angav Størrelsen

af de paagældende Arealer, men det har ikke sagt et eneste Ord om, hvilken Værdi det tillagde disse forskellige Arealer. Nu kommer den ærede Ordfører i Dag og fortæller et og andet i saa Henseende, men det var selvfølgelig heller ikke kommet frem — der blev ikke sagt noget derom i det ærede Medlems første Foredrag —, hvis det ikke var blevet absolut paakrævet. Det er det, jeg har anket over, at man skal tvinges til her at tage Stilling til en Sag af den Betydning og det Omfang, uden at Udvalget anser det for fornødent at give os den allerfjerneste Oplysning om, hvad det egentlig er, vi stemme om.

Den ærede Ordfører sagde nu, at der ligger Planer til Eftersyn for ærede Medlemmer i Værelse Nr. 9. Ja, det er ganske rart, men det havde været adskilligt rarere, hvis de havde ligget der 8 Dage tidligere, thi det er i Dag, vi skulle stemme, saa nu have vi virkelig slet ikke Brug for dem. Vi maa nu tage Stilling uden at have set Planerne. Havde derimod Oplysningerne foreligget for 8 Dage siden, saa at vi kunde have set, hvad vi skulde stemme over, havde det dog været til nogen Nytte, nu er det ret overflødigt.

Den ærede Ordfører synes at have forset sig paa et af de store Arealer, der er Tale om at afstaa til Københavns Kommune, nemlig det, der ligger uden for Vestre Kirkegaard. Den ærede Ordfører mente endogsaa i Dag, at det skulde være fornødent enten at fylde de 400,000 Kvadratalen op eller ogsaa at anlægge en Pumpestation. Nej, nok har — det maa jeg sige til den ærede Ordførers Ros i fuldt Alvor — nok har den ærede Ordfører udviklet sig betydeligt i de senere Aar som Tekniker, men han er dog ikke kommen tilstrækkelig langt til at kunne bedømme en Ting rigtigt, naar han kommer til saadanne Galskaber som dette, at det skulde være fornødent enten at opfylde et Areal for at gøre det brugeligt, naar det ligger med sit laveste Punkt 10 Fod over dagligt Vand, eller at anlægge en Pumpestation. Naar den ærede Ordfører kan nære en saadan Anskuelse, har han adskilligt at lære endnu, inden han bliver rigtig Tekniker. Nej, Sagen er ganske simpelt den, at da Statsbanerne havde erhvervet de 2 Bøndergaarde i Valby for at foretage en Udgravning til Opfyldning af den Del af Kalvebodstrand, der skulde inddrages til Godsbanegaarden, gjorde man med Forsæt Udgravningen paa den Maade, at Arealet, naar det var afgravet, kunde blive saa værdifuldt som muligt. Derfor ligger dette